

fra det ærede Medlem Hr. Steincke, og jeg kan kun udtale vor uforbeholdne Anerkendelse af det Arbejde, der er udført, selv om jeg ikke kan acceptere Resultatet paa alle Punkter.“

Det af Landstinget nedsatte Udvalg naaede ikke at faa sit Arbejde tilendebragt inden Landstingsvalget, men afgav en *Beretning*, i hvilken det oplyses, at de nugældende Regler om Landbrugsejendomme var indarbejdet i Lovforslaget, og at Spørgsmaalet om Oprettelse af en Arvefond var blevet behandlet af et Underudvalg, der havde udarbejdet Regler i saa Henseende i Tilslutning til et af Justitsministeren forelagt Forslag.

Efter Landstingsvalget blev Lovforslaget genfremsat af *Justitsministeren*, der henledte Opmærksomheden paa, at der i Udvalget var udarbejdet Forslag til en Række Ændringer ligesom andre Ændringer havde været drøftet, og der havde været Samraad mellem Udvalget og Ministeren, hvorunder man var naaet til *Enighed om en Række Ændringer*.

„Jeg har derfor“ — udtalte Ministeren videre — „haft under Overvejelse, om jeg skulde fremsætte Lovforslaget med de Ændringer, som der i det store og hele var opnaaet Enighed om mellem Udvalget og mig, men da jeg har opfattet det saaledes, at denne Enighed kun kunde siges at være af foreløbig Karakter, idet Udvalgsmedlemmerne skulde have Lejlighed til at drøfte Ændringerne med deres Partier, har jeg afstaaet derfra og fremsætter altsaa Lovforslaget i samme Skikkelse som oprindelig.

Jeg vil dog gerne have Lov til allerede her at bemærke, at jeg har en ganske særlig Sympati for enkelte af de Ændringer, som man har drøftet i Landstingsudvalget. Jeg tror ikke, det vil være nogen Overraskelse for Medlemmerne, at jeg giver denne Sympati til Kende over for Problemet, om de Penge, som der ikke er Arvinger til, skal gaa til en *Arvefond* eller til Staten. Det har altid været min personlige Opfattelse, at det vilde være tiltalende, om man i Stedet for at lade disse Penge gaa i Statens store og meget omfattende — man kunde maaske fristes til at føje andre Ord til — Kasse, lod dem gaa til en særlig Fond, hvoraf der kunde øses til ganske særlige Formaal. Min Kongstanke har her været, at der af denne Fond skulde øses paa et Omraade, hvor jeg mener der i høj Grad trænges til Midler, og hvor det ofte kan være vanskeligt at faa stillet yderligere Midler til Disposition fra det offentlige, nemlig til Hjælp til unge dygtige ubemidlede Mænd og Kvinder til deres Studier baade før og efter Studentereksamen, og tillige til unge Mænd og Kvinder, der uden Studentereksamen ønsker at dygtiggøre sig til en eller anden faglig Eksamen, f. Eks. som Konstruktører, Arkitekter, og hvad man nu kan tænke sig.“